

Şərqdə ilk demokratik respublika dövlətçiliyimiz tarixində dərin iz qoydu

1918-ci il mayın 27-də Seymdəki Azərbaycan fraksiyası iclas keçirərək Azərbaycanın müstəqilliyini elan etmək qərarına gəldi. İclasda Zaqqafqaziya Müsəlman Şurası özünü Azərbaycan Milli Şurası elan etdi. Məhəmməd Əmin Rəsulzadə Milli Şuranın sədri, Həsən bəy Ağayev və Mir Hidayət Seyidov isə sədrin müavinləri seçildilər. 1918-ci il mayın 28-də Tiflisdə, Qafqaz canişininin iqamətgahında tarixi iclas keçirildi. Məhəmməd Əmin Rəsulzadə Batumda Osmanlı dövləti ilə danışqlar apardığından iclasda iştirak edə bilmədiyi üçün onun yerinə iclasa sədr müavini Həsən bəy Ağayev sədrlik etmişdi. **Milli Şura 24 nəfər lehinə, 2 nəfər isə bitərəf qalmaqla mayın 28-də Azərbaycanın müstəqilliyini haqqında İstiqlal Beyannamesini qəbul edərək Azərbaycanın müstəqilliyini rəsmi olaraq elan etdi.** Bəyannamənin qəbul olunması ilə Azərbaycan xalqının ilk dəfə Cümhuriyyət yaratması da dünyaya bəyan edildi. Milli Şuranın həmin iclasında həm də AXS-nin birinci hökuməti quruldu.

Tiflisdə istiqlalını elan edən AXC hökuməti 1918-ci il iyunun 16-da Gəncəyə köcdü. Çünkü Gəncədə vəziyyətnisbətən sabit idi. Beleliklə də, Gəncə şəhəri Cümhuriyyətin müvəqqəti paytaxtı elan edildi. İyunun 17-də Gəncədə Fətəli xan Xoyskinin rəhbərliyi ilə ikinci hökumət quruldu. Amma Stepan Şaumyanın rəhbərlik etdiyi Bakı Soveti hökuməti iyunun 10-da yeni qurulan Xalq Cümhuriyyətini devirmək üçün Gəncə istiqamətinə ordu göndərdi. Əsas hissəsi ermənilərdən təşkil edilən bu ordu keçidiyi hər yerdə Azərbaycan əhalisinə divan tutur, soyğun, qarət və qətl törədirdi. İyunun 12-də Kürdəmiri işgal edən Bakı Sovetinin ordusu Göyçaya doğru irəliləmeye çalışarken Qafqaz İsləm Ordusunun müqaviməti ilə qarşılaşırdı. İki həftə davam edən qanlı döyüsdə Bakı Soveti ordusu məğlub oldu və ağır itki verərək müqavimət gücünü itirdi. Bu, mühəribənin dönüş nöqtəsi idi. İyunun 20-də strateji bölgə olan Şamaxı azad edildi. Ard-arda məğlubiyyət Bakı Soveti hökumətinin sonu oldu. Şaumyanın rəhbərlik etdiyi Bakı Soveti istəfa verdi. Sentyabrın 15-də Qafqaz İsləm Ordusu həllədici hücumla Bakını azad etdi. Bu, Cümhuriyyətin yaranmasından sonra xalqımızın tarixində ikinci mühüm hadisə idi. **Sentyabrın 16-da şəhərdə Bakının azad olunması münasibətilə hərbi parad keçirildi.** Növbəti gün isə Azərbaycan hökuməti müvəqqəti paytaxt olan Gəncədən Bakıya köcdü və Bakı Cümhuriyyətin yeni paytaxtı elan edildi. Xalq Cümhuriyyəti hökuməti 1918-ci il sentyabrın 17-də Bakıya köçdükdən sonra Azərbaycan Milli Şurası noyabrın 16-da öz fəaliyyətini yenidən bərpa etdi. Noyabrın 19-da Azərbaycanda ali hakimiyyət orqanı kimi 120 nəfərdən ibarət Azərbaycan Cümhuriyyəti Parlamentinin yaradılması haqqın-

da qanun qəbul olundu. Milli Şura həmin il dekabrın 3-də Müəssislər Məclisinin geniş tərkibli Azərbaycan Parlamentinin çağırılması haqqında qanunu qəbul edərək Milli Şura və onun rəhbərinin seckilərə qədər səlahiyyətli olmaq şərti ilə fəaliyyətlərini davam etdirmə qərarı aldı.

1918-ci il dekabrın 7-də Hacı Zeynalabdin Tağıyevin keçmiş qızlar məktəbinin binasında Azərbaycan Cümhuriyyəti Parlamentinin təntənəli mərasimlə açılışı oldu. Fəaliyyəti dövründə Parlamentin cəmi 145 icası baş tutdu. Parlamentin müzakirəsinə 270-dən çox qanun layihəsi çıxarıldı, onlardan 230-a yaxını qəbul edildi. Hökumət tərəfindən 24 iyun 1918-ci ildə əvvəlcə, üzərində ağ rəngli ayapa ve səkkizguşeli ulduz təsviri olan qırmızı bayraq dövlət bayrağı kimi qəbul edildi. Daha sonra 9 noyabr 1918-ci ildə isə həmin bayraq üç rəngli - mavi, qırmızı və yaşıl rənglərden ibarət olan bayraqla əvəz olundu. Hökumətin aldığı qərar ilə Azərbaycan qadını dövlət idarəciliyinə cəlb edildi. 27 iyun 1918-ci ildə Azərbaycan dilinin dövlət dili elan edilməsi haqqında qanun imzalandı. Birinci Dünya müharibəsində böyük dövlətlərin dünyani bölüşdürülmək uğrunda mübarizəsinin həllədici mərhələyə daxil olduğu və ölkənin başı üzərini yeni işğal təhlükəsinin aldığı çox mürəkkəb bir daxili və beynəlxalq tarixi şəraitdə fəaliyyət göstərən Azərbaycan hökuməti öz fəaliyyətinin mühüm hissəsini dövlət müstəqiliyinin qorunub saxlanması və ordu quruculuğu məsələlərinə yönəltdi. 26 iyun 1918-ci ildə Azərbaycan ordusunun yaradılması haqqında qanun qəbul olundu.

Amma bu dəfə də şimaldan əsən xəzri Azərbaycanı sonu görünməyən fəlakətlər girdabına düşər etdi. AXC-nin uğurlarından narahat olan Sovet hökuməti Cümhuriyyəti məhv etmək planını həyata keçirmək üçün Azərbaycanda daşnak və bolşevikləri aktivləşdirdi. Məhz Moskvanın təhrikli ilə daşnaklar və bolşeviklər 1920-ci il martın sonunda Qarabağ və Gəncəbasarda qiyam qaldırdılar. Bolşeviklarının bir hissəsi olan bu qiyamların qarşısını almaq məqsədilə Azərbaycan hökuməti özünün əsas qüvvələrini qiyamçılarla qarşı göndərməli oldu ki, bununla da XI qırmızı ordunun bilavasitə hücumu ərefəsində Azərbaycanın şimal səhələri, demək olar ki, müdafiəsiz qaldı. Digər tərəfdən bolşeviklər daşnak qiyamından istifadə edərək ölkənin daxilində Azərbaycan hökumətinə qarşı düşməncilik təbliğatını daha da gücləndirdi. 1920-ci ilin aprelində Denikin qoşunlarını məğlub edən XI qırmızı ordu hissələri Azərbaycan səhələrinə çıxdılar. **Aprelin 27-də XI qırmızı ordu hissələri Azərbaycan ərazisinə daxil olub Bakıya doğru irəliləməyə başladılar.** Yalamadakı az sayda olan ordu bölmələri qəhrəmanlıq nümayiş etdirməsinə baxmayaraq, bolşeviklərə uzun müddət müqavimət göstərə bilmədi. Aprelin 27-də Azərbaycan bolşevikləri Cümhuriyyət hökumətinə hakimiyyəti təhvil vermək haqqında ultimatum verdi. Ultimatomu özünü "Sovet Azərbaycanının Qırmızı Donanmasının komandanı, mühəndis" kimi təqdim edən Çingiz İldırım imzalamışdı: "Tələb edirik ki, hakimiyyəti dərhal yoldaş Nərimanovun başçılıq etdiyi Sovet Fəhlə-Kəndli Hökumətinə təhvil verəsiniz. Bu halda Qırmızı Donanma milliyyətində asılı olmayaraq, Bakı şəhərinin bütün əhalisinə sülh və sakitlik tə-

minati verir. Cavab iki saat ərzində göndərilməlidir. Əks halda, atəş açılacaq".

Cümhuriyyət Parlamentinin həmin gün saat 20:45-də başlayan icası 3 saat davam etdi. İclasda çıxış edən Məhəmməd Əmin Rəsulzadə XI qızıl ordunun Anadoluya yardımına getmədiyi və Azərbaycanı işğal etməyə gəldiyini bildirədə, müzakirələrdən sonra hakimiyyətin Azərbaycan bolşeviklərinə təhvil verilməsi barədə qərar çıxarıldı. Aprelin 27-dən 28-nə keçən gecə parlament hakimiyyəti Müvəqqəti İnqilab Komitəsinə təhvil verdi. Beleliklə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti 23 aylıq fəaliyyətdən sonra süqut etdi. 1920-ci il aprelin 28-de Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikası elan olundu. Həm ultimatumda, həm də digər danışqlarda milli hökumət üzvlərinin təhlükəsizliyinə təminat verilsə də, bu vədlərə eməl edilmədi, **AXC hökumətinin üzvlərinə qarşı repressiyalar, "qırmızı terror" başladı.** Qırmızı terrorun ilk qurbanı Bakının general-qubernatoru Murad Gəray Texas başqalarına ibret olsun deyə, qəfəsin içinde Bakının küçələrini də gəzdirilərək qondarma hərbi bolşevik trubunalının qərarı ilə güllənləndi. Ardınca muzdil qatillər tərəfindən milli hökumətin baş nazirləri olmuş Nəsib bəy Yusifbəyli, Fətəli xan Xoyski, Azərbaycan parlamentinin sədr müavini Həsən bəy Ağayev və başqa yüzlərlə dəyərli soydaşımız qətlə yetirildi. Sənədlərdən məlum olur ki, təkcə 1920-ci il aprel ayının 28-dən 1921-ci il avqustuna qədər Azərbaycanda 48 min nəfər "qırmızı terrorun" qurbanı olub. Sonrakı illərdə də xalqımıza qarşı zorakılıqlar davam etdirildi. Azərbaycan ziyalılarının ən layiqli nümayəndələri - demokratik düşüncəyə sahib elm, ədəbiyyat, incəsənət xadimləri həbsə atıldı, sürgünlərə göndərildi, edamlara məhkum edildi. Bütöv bir xalqa qarşı zaman-zaman ağır repressiyalar törədildi.

Amma bolşeviklərə qarşı Gəncədə, Zaqatalada, Şəkidə, Naxçıvanda və digər bölgelərdə 150-yə yaxın baş vermiş üsyənlər bir daha sübut edir ki, Azərbaycan xalqı işğal rejimi ilə barışmamış, müstəqillik uğrunda mübarizəsinə davam etdirmişdir. Üstəlik, AXC də 23 aylıq fəaliyyəti dövründə həyata keçirdiyi müstəqil dövlət quruculuğu təcrübəsi, qəbul etdiyi yüksək səviyyəli qanunvericilik aktları və qərarları ilə Azərbaycan dövlətçiliyi, xüsusən də parlament mədəniyyəti tarixində dərin və zəngin iz qoydu. Siyasi quruluşuna, həyata keçirdiyi demokratik dövlət quruculuğu tədbirlərinə, həmçinin qarşısına qoyduğu məqsəd və vəzifələrə görə də Avropanın ənənəvi demokratik respublikalarından heç də geri qalmırdı. **Müasir Azərbaycan Respublikası da məhz 1918-ci il mayın 28-dən 1920-ci aprelin 28-dək mövcud olan AXC-nin hüquqi, siyasi və mənəvi varisidir.**

Jalə QASIMZADƏ,
"Respublika".